

[Arne Melchior]

at det var 10½ måned siden, vi havde behandlet nøjagtig det samme forslag fra dette parti. Jeg må rette det i det foreliggende tilfælde. Det er hele 11 måneder siden, vi har behandlet retsforbundets tilsvarende forslag fra forrige år.

Jeg kan stadig væk ikke forstå, at nogle partier kan få sig til at genfremsætte identiske forslag i samling efter samling, når der ikke er valgt nyt folketing, og når intet overhovedet antyder, at der skulle være sket en ændring i argumentation eller i opfattelser. Men jeg har da ikke undladt at læse i bemærkningerne, at retsforbundet er opmærksom på dette forhold og siger, at når man alligevel genfremsætter det, så er baggrunden:

»... at det reelt ikke blev underkastet en seriøs behandling i folketingsåret 1980-81, idet de stillede spørgsmål og besvarelserne heraf næsten udelukkende refererede til et lovforslag af tilsvarende karakter fremsat af fremskridtspartiet.«

Der skal ikke megen spådomskunst til at sige, at det vil gå nøjagtig på samme måde denne gang. Det er sådan set ikke så underligt; når forslagene er så godt som identiske, så må spørgsmålene naturligvis også være det. Der er ingen grund til at lave dobbeltsæt af alting. Derfor er vi altså uforstående. I øvrigt henviser jeg - også med hensyn til den sympati, vi har for intentionerne - til, hvad jeg sagde sidste torsdag.

En ordfører har nævnt A-pressen i forbindelse med den forskel, der dog er mellem forslaget fra fremskridtspartiet og forslaget fra retsforbundet, og dette giver mig anledning til at gøre opmærksom på, at jeg tror, man er på helt vilde vover ved at drage i tvivl, hvorvidt fagforeningerne kan støtte A-pressen.

Det ligger jo sådan, at samtlige fagforeninger - nu siger jeg samtlige fagforeninger; der kan være en enkelt undtagelse, men så er det den, der bekræfter reglen, så jeg fastholder samtlige fagforeninger - er aktionærer i aktieselskabet A-pressen, fagbevægelsens presse. Det ville da være højst besynderligt, om aktionærer ikke skulle have lov til under en af dem selv valgt form - som ansvarskapital eller som tilskud eller på en hvilken som helst måde, det måtte passe disse ejere - at støtte deres eget foretagende. Det er helt bagvendt at komme med en argumentation af

denne art. Derfor finder jeg, at retsforbundets forslag på dette punkt er bedre end fremskridtspartiets forslag.

Ikke desto mindre kan vi altså ikke medvirke.

Kurt Hansen (VS):

Jeg tror, at hr. Arne Melchior har ret, når han siger, der næppe er nogen fagforeninger, der ikke er aktionærer i A-pressen. Man må sige, det var et barn af dimensioner, det lykkedes socialdemokratiet at få lavet på fagbevægelsens medlemmer, dengang man for år tilbage førte Aktuelt fra at være et socialdemokratisk partiorgan til at have formel status som fagbevægelsens presse. Det var lidt af et barn, det var et dygtigt kunststykke.

Om selve lovforslaget må jeg sige, at vi afviser dette forslag, som vi har gjort det alle øvrige gange, der har været tilsvarende forslag til behandling. Vi mener ikke, at folketinget eller de borgerlige partier overhovedet skal blande sig i, hvordan fagbevægelsen bruger sine midler. Det må være fagbevægelsens medlemmer, der afgør, hvordan fagbevægelsens penge skal gives ud. Det må være det rigtige og demokratiske princip for, hvordan disse midler skal bruges. Hvis de skal bruges til politisk virksomhed, så må beslutninger om dette træffes på generalforsamlinger, hvor alle har mulighed for at møde op, give deres meninger til kende, blive hørt og øve indflydelse på de beslutninger, der skal tages.

Men sådan er det jo desværre ikke i dag, i hvert fald ikke i ret mange tilfælde. I alt for mange tilfælde er det sådan, at det er kompetente organer på et højt centraliseret niveau, som sidder og træffer beslutningerne om, at nu skal der overføres millioner af kroner fra fagforeningskontingenterne til socialdemokratiet i en eller anden form.

Eksemplet her op til dette valg den 17. november er i virkeligheden skræmmende. LO-toppen har sendt breve ud til fællesorganisationerne, hvor de siger: afhold møder med alene socialdemokratiske kandidater, server øl og smørrebrød, hold prisen inden for en ramme af 50 kr., vi betaler.

Hvis de valgildere skal afholdes, hvorfor pokker betaler socialdemokraterne dem så ikke selv? Hvis I kun kan købe folk til at komme og høre på den socialdemokratiske